

MART 1994. ÖZEL SAYI 1

10.000 TL (KDV Dahil)

KERVAN

DÜNDEN GÜNE

GÜNDEN YARINA

DERİNCE

Laik-demokratik Türkiye yanlısı yurttaşlar!

OYUMUZ KEÇECİ'YE

OYUMUZ SHP'YE

**Laik-Demokratik Türkiye İçin
Elele, Gönül Gönüle, Birliğe**

Sandığa git, oyunu SHP'ye at!

GÜLEN ERDİLEK

Seçim yaklaşık siyaset arenasını kızıştırıyor. Genel seçim kadar önem kazanmış olan 27 Mart yerel seçimlerinde, Türkiye'ye şeriatın gelmesi tehlikesi var mıdır, şeriat devlet eliyle mi örgütleniyor gibi sorular öndedir. Türkiye'de çoğunluk bu sorulara "evet" diyor. Sorun doğru tespit edildiğinde, çözümü için de doğru yol çıkmaya başlamış demektir.

Son yıllarda devletin şeriatı nasıl yatırım yaptığını bir-iki örnekle hatırlayalım. İmam-hatip okulları, Kuran kursları, hafız kursları temel öğretim niteliği kazandılar. Bu kurslardan mezun olanlar ilkokuldan mezun olmuş sayılmaya başlandı. Devlet eliyle resmi medreselerde şeriatçı kuşaklar yetiştirilmeye başlandı.

Bugün RP şemsiyesi altında toplanmış olan şeriatçı güçler, toplumdaki yükselecek tepkileri iyi bildikleri için uzun bir süredir yüzlerini gizleme, sevimli görünme taktikleri yapıyorlardı. "Atatürk yaşasaydı Refahlı olurdu" diyor, "başı açık mankenlerin" Refahlı olduğunu söylüyorlardı. Ama "seçim hattındaki" son gerginlikler şeriatçıların birçok açığını ortaya çıkardı.

Erbakan ramazanda "zekatınızı cihat ordusunun karargahına, RP'ye verin" diyor, Konya ve Sivas'ta dağıtılan bildirilerde, zekat paralarının parti için harcancacağını söylüyor. RP'lilerin, "biz, adil düzenden yanayız, yolsuzluklara karşıyız..." gibi bağrıışmaları, "Bosna için RP'lilerce toplanan ve yerine ulaşmayan yardım" gibi konular kamuoyuna yansıkça, maskesi düşenlerin çığılığına dönüşmeye başladı.

RP'nin İslama Çağrı Cemiyeti ile olan samimiyeti kamuoyu önüne çıktı, toplumun çeşitli kesimlerinin RP'ye yönelen soruların listesi büyüdü. Hele, başını RP milletvekili Mezarıcı ve diğer RP'lilerin çektiği, DEP'lilerin ortak olduğu Atatürk karşıtı ittifak, laikliğe saldırmca ortalık iyice karıştı. Bu gelişmelerle, düzene duyduğu öfkeyle RP'ye yönelen bir kısım gençler bu partiden istifa ettiler.

Şeriatçılar, toplumun Sivas katliamına gösterdiği büyük tepkinin de etkisiyle, "ilk kesilecek düşman kesim" olarak niteledikleri Alevilere seçimler öncesinde sempati taarruzunda bulundular. 1980 sonrasında Milliyetçi Demokrasi Partisi'nin kurucu üyesi olan, seçimlerde kendi bölgesinde bile oy alamayan İzzet-

tin Doğan gibi, adı Alevi insanlarla işbirliği yollarını aradılar. Hatta Tunceli'den Alevi(!) RP adayı çıkardıklarını ilan ettiler. Sivas'taki "yakın lan, yakın" bağrıışmaları kulaklardan gitmemişken, bu hileye "Alevilerle birlik"(!) diyorlar. Böylece, Alevileri bölme ve yoketme amacına da bir adım daha yaklaşmak istiyorlar.

Bu sahtekarlığı Aleviler de yutmaz, akli selim sahibi Sünni halk da yutmaz. Felsefi ve inançlarıyla taban tabana zıt olan şeriatçılarla ve onun siyasi temsilcisi RP'yle Alevinin hiçbir işi olamaz. Ortalığa lanse edilenler Alevi toplumunun gerçek temsilcileri değil, "Hızır Paşalar" dır.

RP'nin oyunu bununla da bitmiyor. Amasya'nın Gümüşhacıköy ilçesindeki seçim kampanyası çok insana "Sivas ve Çorum olaylarının önçalışmasını" hatırlattı. Gümüşhacıköy'de RP'nin öncülüğünde ANAP, DYP ve MHP, "Sünni duyguları yüksek" bir ortak aday üzerinde anlaşılarken, bunu Alevilere karşı yaptıklarını da açıklamaktan çekinmediler. Bunun üzerine SHP, CHP, DSP de bir Alevi aday üzerinde birleştiler.

Bütün bu gelişmeler, şeriatçı-şoven-faşist gerici güçlerle laiklik ve demokrasiden yana güçler arasında hesaplaşmanın yürüyeceği bir dönem geçirmekte olduğumuzun açık kanıtı değil midir? Buna cevabımız "evet" ise, o zaman laik ve demokratik Türkiye yanlısı milyonların, yasal partiler düzeyinde kendilerini - her türlü eksiklik ve yanlışlığına rağmen - en çok kucaklayan parti olan SHP'yi desteklemesi kaçınılmazdır.

Sol harekete de kısaca bakalım. Her seçim döneminde süren tutumlara bu kez bir-iki yeni durum daha eklendi. Bu yerel seçimlerde DEP, seçim çalışmalarından Mart ayı başında ayrıldı. Seçim platformundan ayrılması, DEP açısından siyasal kaybın kabullenilmesidir.

Kürtlerin sorunlarını dile getiren bir parti olarak DEP, demokrasi mücadelesinde önemli bir yer tutma şansına sahipti. Programıyla bu misyonun gerisinde olduğunu gösteren DEP, "boykot" tutumuyla, yandaşlarının da demokrasi mücadelesinden uzak olduğunu gösterdi.

Kürt halkı bu yerel seçimlerde "tarafsız", "ilgisiz" kalamaz. Boykot, boş oy gibi tutumlar Kürt düşmanı akımların işine yarar. Şeriatçı-şoven milliyetçi akımlar Kürt

emekçisine de şiddetle düşmandırlar. Kürt emekçisinin toplumsal çıkarı, Türk emekçi gibi 26 Mart'ta sandık başına gitmekte, oyları bölme-yip SHP potasında toplamakta yatıyor. Bu son derece önemli hesaplaşmada Kürt emekçisinin Türkiye işçi sınıfıyla, laik ve demokratik Türkiye yanlısı milyonlarla kader birliği yapacağına inanıyoruz.

Bu arada, yerel seçimlerde "proletarya adına" oylarını DEP'e vermeyi vaadeden solcu guruplar, yeni durumda pusulasız kaldılar. Türkiye'yi bir daire, kendilerini de onun merkezinde sanan "sol"cularımızın bitmez tükenmez "boykot" ve "boş oy" çağrılarının yerel seçim sonuçlarına etkisi, kuşkusuz, denizi taşla doldurmaya kalkışanların yarattığı etki kadar olacaktır.

Bir de "sosyalist partiler" var ki sormayın. Sınıf mücadelesinde, siyasi arenada bugün kritik bir saflaşma yürümektedir ve saflar SİP'le İP'le vb. belirlenmiyor. Bir yanda SHP ve onu destekleyen tüm ilerici güçler, öte yanda tüm sağcı, gerici güçler var. Bu kapışmada Türkiye halkının kaderi çiziliyor. 27 Mart'ta sandığa ve SHP'ye atılmayan her oy gerici-sağcı cepheyi güçlendirecektir.

İP, yığınların dikkatini gündemin ana sorunlarından uzağa çekme uğraşısı içinde. Şaibeli tutumları devam ediyor. Geçenlerde kamuoyunda bilinmeyen bir Sivas olayları video filmini DGM'ye sundular. "Polis arasında iyi insanlar var"mış. Olabilir. Ama, polis, ordu, MİT içindeki "iyi insanların" hep bunların kapısını çalması fazlaca tesadüf olmuyor mu?

İP'in demokrasiden, insan haklarından ne anladığı ortadadır. Günlük çalışmalarda karşımıza çıkan uğursuzlukları da öyle. Daha geçenlerde Adana Teggıda-İş 2 no'lu şubenin genel kurulu öncesinde, hem Alevi dostu hem de işçi haklarının kararlı savunucusu olan arkadaşlarımız hakkında "faşisttir" propagandası yapıp, bir işçi önderinin desteğini almaya kalktılar. Önemli bir komplo değildi, laik- demokratik güçler yalancılara mumunu hemen söndürdü.

Ne yapalım, Türkiye'de de sınıf savaşı böyle böyle halkın gönülünü kazanarak, şeriatçısını milliyetçisini, sahte sosyalistini, MİT'çisini aşarak yürüyecek. 27 Mart'a yol alırken bir şey açık ve kesin: Türkiye'de özgürlükten, demokrasiden, laiklikten yana herkes sandık başına gidecek, beğensin beğenmesin oyunu SHP'ye atacak, gericiliğe dur

■ Aylık dergi. ■ Sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü: Genel Ajans Ltd. Şti. adına Semih İra ■ İlan sorumlusu: Melek Ergen ■ Merkez yönetim bürosu: Piyerloti Caddesi, 17/4, Çemberlitaş, İstanbul. Tel: 0-212-516 84 64 ■ Temsilcilikler: Kartal: Niyazi Şahin, Hamam Sok. İdeal İş Merkezi, No:4 Kat:4 Tel:0-216-353 57 25 ■ İzmit: Muradiye Yılmaz, Fethiye Caddesi, Özsoy İşhanı, Kat:3, No:6 Tel:0-262-331 15 23 ■ Diğer temsilcilikler için normal sayılara bakınız ■ Basım öncesi hazırlık: Genel Ajans. ■ Baskı: İlcak Matbaacılık ■ Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme/kısaltma hakkı dergimize aittir. Hiçbir yazı geri verilmez.■

KERVAN'IN İÇİNDEN

4

ÖZELLEŞTİRME VE İŞÇİ SINIFI

Rıza Yürükoğlu, sendikal hareketin devlet tekelleri olan KİT'leri savunma durumuna düşmesini eleştiriyor ve komünistlerin özelleştirmeye ilişkin tutumunu teorik gerekçesiyle veriyor.

6

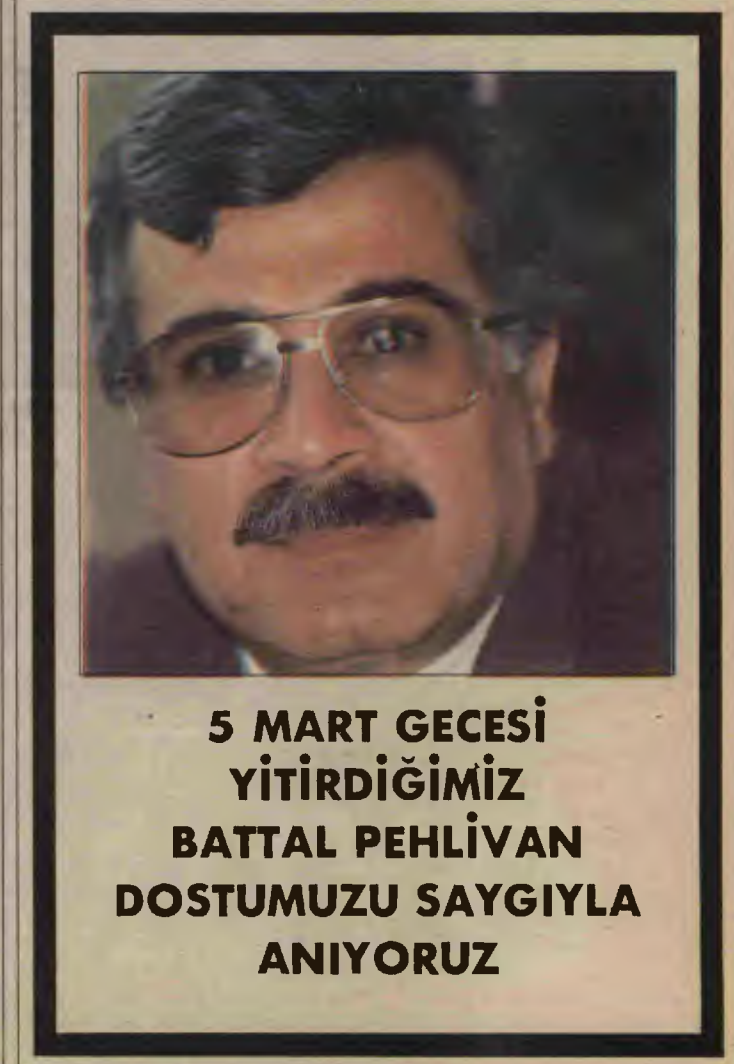
YEREL SEÇİMLERDE TUTUM

Türkiye'de şeriatı dur demek için 27 Mart'ta oylarımızı SHP'de toplayalım. Alevi aydınları konuşuyor.

8

YEREL SEÇİMLER VE İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİLERİ

27 Mart'ta sandık başındayız. Oyları dağıtmıyor, SHP'ye oy veriyoruz.

**5 MART GECESİ
YİTİRDİĞİMİZ
BATTAL PEHLİVAN
DOSTUMUZU SAYGIYLA
ANIYORUZ**

İZMİT-DERİNCE

‘İnsanları barış içinde bir belde yaratmalıyız’

27 Mart yerel seçimlerinin sizce ne gibi bir özel anlamı var?

SHP'nin hükümette olması bazı çevreleri rahatsız etmektedir. Çünkü SHP, kırık dökük de iktidar ortağı olsa bazı girişimlerin önünde engeldir. Tam istediğimizi yapamıyoruz ama yine de yanlış uygulamalara köstek oluyoruz. Özelleştirmelerde karşılığında olduk, emekten yana tavır koyup anti-laiklik konusunda kesinlikle engeliz.

Bazı kesimler koalisyonu bozmak istiyorlar. O bakımdan 27 Mart yerel seçiminde olağan yerel seçimin ötesinde önemlidir. Yanlış bir adım şeriatçılara prim olup sağ kesimin birleşmesini getirebilir. Yeni Milliyetçi Cephe arayışları var. Türkiye'nin geçmişte MC'lerden ne çektiğini herkes biliyor. MC yaşanmamalıdır, en azından bu koalisyonun devamı faydalıdır.

Kıscacası, SHP'ye, egemen güçlerin oyununu bozduğu için oy verilmeli! Oyuna gelmemek için SHP'yi destekleyip olabildiğince güçlendirmeliyiz. Laiklikten yana tavır koyup anti-laik tutuma karşı set oluşturduğu için SHP'ye oy verilmesi lazım. Güneydoğu sorununa daha çözüm arayıcı bir tutumla yaklaşığı için oy verilmesi lazım.

Şeriatçı-totaliter potansiyel tehlikeye ne diyorsunuz?

Bu tehlike var. Dünyada şovenist duygular azıyor. İran, Ceza-yir örnekleri de var. Türkiye insanı şeriatçılığa karşıdır, çağdaş bir yaşamı ister. Bir eksiğimiz, seçim zamanı sandık başına pek itibar etmemektir. Bunun sonucunda İstanbul'da Tuzla, Kağıthane, Bahçelievler gibi yerlerde RP seçim kazandı.

Meydanı bunlara bırakmamalıyız. 27 Mart'ta mutlaka sandık başına gitmeliyiz.

Oylar bölünürse ne olur?

Oylar bölünürse sağ kesim iktidar olur ve şeriatçı kesim iktidardan daha çok pay alır. Mantıklı seçim, en öndeki sol partiyi, SHP'yi desteklemektir.

Şeriatçı gerici karşı laik, demokratik, Sünni-Alevi halkımızın aktif işbirliği yapması önerimizi nasıl karşılıyorsunuz?

Konuya temelde insan sevgisi açısından yaklaşıyor. Sünni ile Alevi kardeşler diyorum. Gelişen şeriatçı akımlara karşı bu iki kesimin laik-demokratik temelde birleşmesini mutlaka sağlamalıyız. Halkın, Sünni-Alevi ayrımı yapmadan laiklik ve demokrasi kavgasında beraberliğinin sağlanması canalıcı önemdedir.

Derince gibi, değişik kültürlerden, değişik inançtan insanların, Türkiye'yi yansıtan bir

mozağın olduğu bir belde yapılacak iş, bu kültürleri birleştirecek bir altyapı oluşturmaktır. Derince'de bu yönde, Halkevleri modelinde bir kültür sitesi kurma düşüncemiz var.

Laiklik üzerine düşünceleriniz?

Laiklik dinin devlet işlerinden ayrılmasıdır. Bugüne kadar devlet laikliğin yanında yer almamış, Türkiye'de laiklik tam anlamıyla hayata geçmemiştir. Dinyanet İşleri devletin parçasıdır, yani devlet dini yöneten kommandadır. Yatırım yapıyor, ‘‘Kuran kursları’’nı besliyor, ihtiyacın üzerinde imam-hatip okulları açıyor. Devletin dinle içiçe, hiçbir zaman birbirlerinden ayrılmamışlar. Gerici çevreler bunu bile az görüyor, kökü dışarda akımlarla işbirliği içine giriyorlar.

Biz ise, devletle din işlerinin ayrılmasını istiyoruz.

Alevilerin ‘‘cemevi’’ istemine ilişkin ne söyleyebilirsiniz?

Bütün inançlara saygım var. Her inananın serbestçe ibadetini yapmasını sağlamak, iktidar anlayışının temelidir. İnsan sevgisine sahipsek, bunu sağlamak zorundayız. Camileri nasıl daha iyi ibadet edilebilir hale getirme düşüncemiz varsa, Alevi vatandaşların cemevi talebi olursa, seve seve onlara da hizmet vermek isterim. Haklarıdır.

Devletin Alevilere bugüne kadarki bakışı, bildiğim kadarıyla ters olmuş. Komünizm umacı gibi Alevi umacı da devamlı gündemde tutulmuş, Aleviler hep kötü gösterilmiş. Daha doğrusu gerçekler anlatılmamış. Bunu gelecek günlerde nasıl yok ederiz? Aleviler gerçek kimlikleriyle ortaya çıkmalı. Gerçekler tüm halka anlatılmalı. Devlet görevini tarafsız bir şekilde yapmalı, devletin bakış açısı değişmeli, düzeltilmeli...

Belediyenin sorunlarına gelsek... Derince beldesinin sorunları ve çözüm yolları konusunda ne gibi değerlendirmeler ve planlarınız var?

Henüz ilçe değiliz. Beldenin denizi kirlenmiş, havası kirlenmiş, hatta toprağı kirlenmiş. İşsizlik sorunu en büyük toplumsal sorun. Her yerde karşılaştığımız birinci soru, ‘‘işsizliği nasıl çözeceksiniz?’’ sorusudur. Sanki hükümetmişiz, veya işçi bulma kurumu müdürümüz gibi. Hava ve deniz kirliliğini soran yok, hiç gündeme gelmiyor. Yol var mı yok mu, soran yok.

SHP Derince belediye başkan adayı Reşat Keçeci ile sohbet. Kervan-İzmit

REŞAT KEÇECİ

1947 Artvin Yusufeli doğumlu olan Reşat Keçeci, 30 yaşında yakın bir süredir İzmit Derince'de oturuyor. İlk öğrenimini Derince'de, orta öğrenimini İzmit'te tamamladı, 1970'de İ.U. Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'nden mezun oldu.

Derince Ortaokulu'nda bir süre İngilizce öğretmenliği yapan, askerlik dönüşü (1973) SSK İzmit Şube Müdürlüğü'nde memur olarak çalışan Reşat Derince, 1974-1980 arasında SSK İzmit Hastanesi'nde personel şefi, müdür yardımcısı, müdür olarak görev yaptı. Demokrat kimliği ve yönetici çizgisi nedeniyle sürgün edildiği SSK Afyon Hastanesi'nden Damıtay kararıyla eski görevine iade edildi. 1981'den bu yana Gazal A.Ş.'de yöneticilik yapan SHP Derince belediye başkan adayı Reşat Keçeci evli ve 2 çocuk babasıdır.

Halkımızın beklentileri açısından birinci planda işsizlik geliyor. Ama bana göre, bir belediye başkanı olarak işsizlikten önce hava ve deniz kirliliği geliyor. Trafik sorunu var, konut sorunu var, çarpık yapılaşma ve şuyulandırmadaki (tek tapu verilme-

si) rahatsızlıklar var...

Çözümlere gelince. İşsizlik sorununun tek başına belediye yetmiyor. Ancak bir kısmını belediye çözebilir. İlçe olmak bence önemli, işsizlik sorununun çözümüne yardımcı olabilir. Çünkü yeni istihdam olanakları çıkacaktır.

Derince'nin tüm işsizlerine iş bulmanın olanağı yok. Ama yaratıcı, istihdam dönük projelerimiz var. Bir kültür sitesi kurmak istiyoruz. Kıyıda, dağda piknik alanları, gazinolar düşünüyoruz. Spor kompleksleri, yeni alışveriş merkezleri düşünüyoruz. Bunlar önemli bir istihdam sağlayabilir. Otobüs terminali düşünüyoruz, TEM'de. Poliklinik ve sağlık merkezi düşünüyoruz.

İstihdam yaratmak için başka projeler üretmek için de harıl harıl çalışacağız. Ancak biz, belediyeyi iş bulma kurumu gibi düşünmüyoruz. Belediyeye işçileri doldurup sonra da ücretlerini ödeyemez duruma gelmek bana pek akıl kârı gelmiyor. Fabrikaları tabii ki zorlayacağız, belediyenin bir yaptırım gücü olacaktır. Belediyeye Derince dışından insan getirmeyeceğiz. Derince Belediyesi'sinde Derince'liler çalışacaktır.

Hava kirliliği için doğalgaz düşünüyoruz. Bu kirliliğinin önlenmesi açısından bölgemizdeki fabrikaların ciddi denetlenmesi gerekiyor. Elimizden gelen bütün kanuni prosedürleri harekete geçireceğiz.

Deniz kirliliği için, büyükşehir belediyasının gündeme getirdiği projelere destek olmak durumundayız. Temiz hava ve temiz denizle Derince halkını kucaklamak istiyoruz.

Trafik konusunda. Derince'yi ikiye bölen E-80 karayolu (E-5'ti) hem esnafın alışveriş hayatını öldürmekte hem de çok trafik kazasına neden olmaktadır. Geçişler düzensizdir, sinyalizasyon yoktur, altgeçitler eskimiştir, üst geçitler yapılmıyor. Üst geçitleri de kullanacağız, ama çare bu değildir. Biz çözümlü alışveriş merkezleri şeklindeki alt geçitlerde görüyoruz.

28 Mart'tan itibaren hemen hayata geçireceğimiz birşey, geçici de olsa, belli yaya geçiş noktalarına mutlaka sinyalizasyon koymak olacaktır.

Çevre düzenlemesine önem vereceğiz. Yeşil alanlar ve mekanlar, parklar, spor kompleksleri geliştirilecek. Bir doğumevi yapacağız. Kreşler düşünüyoruz. Mahallelerde, çalışan kadınları-

mız için iş meslek edindirme kursları düşünüyoruz.

Derince'nin giriş-çıkışındaki, özellikle İzmit tarafındaki çirkin manzaradan esnafın kendisi de memnun değil. Onlara özel bir sitede yer gösterecek ve sağlıklı koşullarda birarada bulunmalarını sağlayacağız.

Konut sorunu büyük sorundur. Derince'ye sürekli Anadolu'dan insan gelmekte, konut sorunu devamlı büyümektedir. Altyapısı hazır konut alanları hazırlamak, bunları ucuza mal etmek, halkımızı ev sahibi yapmak zorundayız. Şuyulandırma konusunda da insanların mutsuzluğunu gidermek zorundayız. 28 Mart'tan itibaren bir komisyon kurup, şuyulandırma konusundaki tüm detleri dinlemek, çözüm aramak ve bunları mutlaka vatandaşın gelen çözümler şeklinde bulmak düşüncesiyle yola çıkacağız.

Yol konusunda, önce dış mahalleler, sonra merkez diye düşünüyoruz. Yöre göre asfaltlama ya da parke kaplama yapmak istiyoruz.

Su sorunu. Yuvacık barajı, ‘‘yap-ışlet-devret’’ modeliyle bugünlerde ihaleye çıkarılıyor. İki sene içerisinde bitecek. O bir yandan ilerlerken başka yeraltı/yerüstü kaynakları araştırmak, su birikimi sağlamak zorundayız. Derince'de bol su yok, İzmit yöresindeki dağlardan gelecek suların faydalanmak zorundayız. Dolayısıyla İzmit Belediyesi ile koordineli çalışmamız lazım.

Sağlık beldenin en büyük sorunlarından. Doğumevini hayata geçirecek ve onu sağlık merkezi örgütlenmesi içinde, çevre mahallelerdeki yoksul vatandaşlara bedava hizmet verecek hale getireceğiz. Koruyucu hekimliği ön plana çıkaracağız.

Belediyecilik anlayışımıza, moda sözcük olan ‘‘şeffaf’’ demek içinden gelmiyor. Ama anlayışımız açıklık, dürüstlük, demokratik, katılımcılık, yaratıcılık üzerine kurulmuştur.

Derince halkını, sokaklardan mahallelere, mahallelerden kent meclislerine doğru bir yapılaşma ile yönetime katacağız. Kent meclisinde halk sorunları tartışacak, belediye meclisini rahatlıkla izleyip öneride bulunacak.

Belediye radyosu, belediye yayın organı kuracağız. İhaleleri halkın gözü önünde yapacağız. Partimizin aldığı, büyük ihalelerin istihkaklarının verilmesinde mahalle muhtarlarına istihkakı imzalamaya yetkisi getiren kararı uygulayacağız. Her mahalle muhtarı, mahallesine yapılan bir projenin, bir işin doğru olup olmadığını en azından denetleyecek.

Hedefimiz denizi mavi, havası temiz, doğası yeşil sanayisi güçlü bir Derince yaratmaktır. El ele, birlikte... ●

ÖZELLEŞTİRME ve İŞÇİ SINIFI

RIZA
YÜRÜKOĞLU

Özelleştirme sorunu, son bir-iki yılda, ilgili sendikaların ve ilgili işçi kesiminin başlıca uğraş alanı oldu.

Özelleştirmeyi gündemin birinci maddesi yapan, işçi sınıfının ve sendikaların bir kesimine yönelttiği tehditlerdir. Özelleştirmeler sonrasında işten çıkarmaların artacağı, taşeron kullanımı yoluyla sendikasılaşmanın ve sigortasız/kaçak işçi çalıştırmanın yaygınlaşacağı, işten atılmamış olanların da ekonomik ve sosyal haklarında gerilemelerin yaşanacağı bellidir.

Özelleştirmeyi "yaklaşan felaket" olarak algılayan ve KİT'leri savunmada öncülük yapan sendikalar, öncelikle KİT'lerde örgütlü bulunanlardır. Bunun anlamına ileride değineceğiz.

Özelleştirmenin ilk uygulanacağı işkolları metalurji, haberleşme, gıda ve petrol-kimya-lastik (PKL) sektörleridir. Bu durumda Hak-İş'e bağlı Özçelik-İş ve Özgıda-İş, Türk-İş'e bağlı Tes-İş, Tekgıda-İş, Petrol-İş sendikaları süreçten ilk etkilenecek sendikalarlardır.

Bu tehditlere karşı yükseltilen, "devlet mülkiyeti savunuculuğu" ise tam anlamıyla yanlış bilgilendirme ya da bilgisizlik üzerine oturmaktadır. İlgili sendikalar ve işçiler, özelleştirmeye karşı yanlış tutum almışlardır. İşçiyi savunma niyetiyle, kapitalist devlete ait

olan ve burjuvaziye çalışan KİT tekellerini savunma konumuna düşmek ciddi bir hatadır.

Kapitalizmde özel mülkiyet ve devlet mülkiyeti birbirinden temelde farklı mülkiyet biçimleri değildir. Endüstrileşme ve burjuvaziye güçlendirme hamlesinin önemli bir evresi olan 1930 devletçiliği, ve sonraki yıllarda vardığı nokta bu açıdan aydınlatıcı olmalıdır.

Öyleyse, nasıl oldu da, kapitalist devlet mülkiyetinin "halkın mülkiyeti" olmadığını göremeyen bir yanlış, işçi hareketinde bu kadar yaygınlaşabildi? Bu soruyu tüm ileri işçiler kendilerine sormalıdır.

Olan nedir?

Ve yine, ne oldu da kapitalist devlet artık üretim sürecinden çekilmeye karar verdi? Bunu hem dünya, hem Türkiye düzeyinde ele almak gerekir.

Dünyada kapitalizmin gelişim sürecinde, devletin ekonomideki rolü bir büyümüş bir küçülmüştür. Şimdi yine küçülme evresindedir. Bundan sonra da, devletin rolünün artacağı bir kapitalizmin geleceğini düşünebilmek zordur. Çünkü bu seferki küçülme, aynı zamanda sınırların gericileşmesiyle bağlıdır. Yani, devletlerin küçültülmesi zorunluluğu, dünya ekonomisinin globalleşmesiyle bağlıdır. Dünya kapitalizminin ulaştığı üretim aşaması açısından çok önemli nedenleri vardır.

Devlet, ne kadarsa o kadar, kendi toplumuna sorumludur. Oysa, bugünün ekonomik sorunları kendini seçen topluma yanıt vererek çözülemiyor. Bu, bugünkü koşullarda kapitalizme büyük bir dar kafalık getiriyor. Sorunlar daha dünyasal bakmayı gerektiriyor. Ulusal devletler, global kararların önünde engel oluşturuyor. Burjuvazi, devleti ekonomide ufaltmak zorundadır.

Örneğin, emperyalist İngiltere hükümeti bile ülkede çelik endüstrisinin kapanmasını istemiyor. Getireceği toplumsal sorunları göğüslemekten çekiniyor. Oysa, İngiltere'de bu kadar pahalı çelik üretimi kapitalizmin yararına değildir. Sermaye ise, kimseye karşı bir yükümlülük duymayan, yalnızca kârını arttırma peşinde koşan, "vefasız" ve son derece dinamik bir ekonomik güçtür. Kavga buradan doğmaktadır.

Türkiye kapitalizminin gelişimi içinde de birbirini izleyen bu iki evreden bugün ikincisi, "KİT'lerin satılmasının istenmesi", hem kapitalizmin günümüzdeki gereksinimleriyle, hem de ülke ekonomisinin gereksinimleriyle tam bir uyum içindedir.

En başta gözetilen amaç, Türkiye kapitalizminin kabuk değiştirerek emperyalistleşmesi, gelişmiş bir kapitalizme varmasıdır. Sermaye sözcüleri, özelleştirmeyi bu nedenle Türkiye kapitalizminin geleceğini belirleyecek bir "zorunluluk" olarak görüyorlar.

Kapitalizmin şimdi KİT'leri birbiri ardına satışa çıkarması, bir de devletin

finansman açısından karşılaştığı zorlukları, harcamalar için yeni kaynaklar aradığını anlatmaktadır.

Sınıf mücadelesi ve toplumsal gelişme

Özelleştirmeye karşı "KİT yandaşı" tutumlar, buraya dek söylenenlerin yanı sıra, devrimci siyasetin çok daha temel konularını da ilgilendirmektedir. Şimdi bunları ele alalım.

Her sınıflı toplumda, çıkarları çelişik sınıflar vardır. Kapitalist Türkiye'de de böyledir. Burjuvazi ve işçi sınıfı, Türkiye'nin, çıkarları çelişen iki ana sınıfıdır.

Böyle bir tablo içinde komünistler, sınıf mücadelesinde işçi sınıfının uzun erimli ve kalıcı çıkarlarının temsilcisidirler. Ancak, burada durmak, eksik olur. Komünist partisi, aynı zamanda, toplumsal gelişmenin partisidir. Tüm toplumun, bugün yaşadığı kapitalist aşamadan daha yüksek bir uygarlık düzeyine yükselebilmesi için çalışır.

Komünist hareket, bu iki özelliği (işçi sınıfının çıkarları ve toplumsal gelişme) tutarlı bir bütün olarak kendinde birleştirmiştir. Bunları tarihte ilk kez birleştirme onuru Marks ve Engels'e aittir.

Dolayısıyla, komünistler için günlük mücadele ve amaç tek ve uyumlu bir bütündür. Ancak, bunlar, pratik yaşamda çeşitli nedenlerle birbiriyle çelişebilir. Böyle bir durumda geri adım atması gereken, günlük mücadele hedefleridir.

Daha açık söylemek gerekirse, her ne nedenle olursa olsun, **günlük mücadele** ile **amaç çatışmaya** düşerse, toplumsal gelişme, işçi sınıfının çıkarlarından, günlük ve geçici çıkarlarından önde gelir. Komünistler, toplumsal gelişmenin önüne çıkan işçi çıkarlarını savunamazlar. (Zaten savunsalar da, bu çeşit çıkarları koruyamazlar, bu kez daha büyük bir zararla kapatırlar.)

Tabii, teorik düzeyde ya da sınıf çıkarlarına doğru yaklaşıldığında, toplumsal gelişme ile sınıf mücadelesinin ve işçi sınıfı çıkarlarının ters düşebilmesi olası değildir. Toplumsal gelişmenin ve işçi sınıfının çıkarları üstüste düşer. Ancak, "geçici çıkar uzun erimli çıkarın önüne koyma", ya da, "**kesimsel çıkarı bütünsel çıkarın önüne koyma**" gibi yanlışlara da, günlük yaşamda sıkça rastlanır. Böyle yanlışlar, toplumsal gelişmenin önünde engel olurlar. İşsizlik korkusuyla makinalaşmaya, kadın emeği kullanımına, yeni teknolojilere karşı çıkma (ki işçi hareketi tarihinde çok görülmüştür), işte böyle toplumsal gelişmeyle ters düşen, yanlış algılanan çıkarlardır. Bugünün Türkiye'sinde KİT'lerin özelleştirilmesine kanı canı pahasına karşı çıkmaya çalışmak da böyle bir yanıştır.

İşçi sınıfı çeşitli katmanlardan oluşur. Tüm bu kesimlerin sınıf mücadelesi içinde, genel ve temel amaçları çevresinde birleştirilmesi zorunludur. Bunun sağlanamadığı ortamlarda (bugün Türkiye'de durum böyledir), bazı kesimsel çıkarlar öne çıkabilmekte ve kendini "genel işçi çıkarı" olarak "lanse" edebilmektedir. Örneğin, KİT'lerde çalışan işçi kesimi ve özellikle bu kesimde örgütlü sendika yöneticileri, kendilerini bu işyerlerinde çalışma "özlük hakkı"na sahip olarak görüyorlar. Bu dengeyi değiştirecek her yeni adımı geri püskürtmek için mücadeleye hazırlar. Oysa, tarih böyle boş çabaların örnekleriyle doludur. Ekonomik gelişme bu çabalardan çok güçlüdür. Özelleştirmeye çeşitli yanlış illüzyonlarla karşı duran kesimler ve bunlara dayanan sendikalar adım adım geri çekileceklerdir, ama yanlış bir bayrağı kaldırdıklarından çok daha ciddi kayıplar vererek çekileceklerdir.

Kapitalist toplumda, her ekonomik ilerlemenin, başlangıçta, ilgili kesimlerin koşullarında ciddi bir kötüleme getirdiğini en iyi komünistler bilir. Ama komünistler şunları da iyi bilir ki, *birincisi*, ilerlemeyi engelleme çabası, çalışanlar için bundan da kötü koşullar doğurur. *İkincisi*, ekonomik ilerleme, koşulları önce kötüye götürür ama aynı zamanda, daha sonraki iyileşmenin de temellerini döşer.

Tarihten bir örnek verirek, makinalı üretimin yaygınlaşması başlangıçta anlatılmaması zor koşullar dayatmıştır. İşçilerin yaşam koşulları, zanaatkarlık döneminin de altına düşmüştür. Fakat bir süre sonra, makinalı üretimin egemen olduğu işkollarındaki koşullar, el sanatları koşullarının çok ötesine geçmiştir. Daha kısa işgünü, daha yüksek ücretler, daha sağlıklı iş koşulları, daha iyi sosyal olanaklar vb.

Komünist hareket, işçilere, onların işlerini koruyacağı vaadiyle yaklaşmaz. Komünist hareketin varoluş nedenlerinden biri olan, işçi sınıfının korunması, belirli kesimlerin "işlerini koruma"ya indirgenemez. Komünistlerin anlamlı anlamda koruma, işçinin "çalışma hakkı"dır, insanca yaşama

hakkıdır, insanlığıdır, o gün yapmakta olduğu iş değildir.

Komünistlerin gösterdiği bu yoldan bir başkası, ya her yönüyle başarısız olmaya, ya da hem endüstriyi ve hem de işçi sınıfını yoğun kayıplara itmeye mahkumdur.

Komünistlerin işçi sınıfına yönelik sosyal politikalarının özü

Komünist Partisi'nin tarihsel görevi, toplumu kapitalist aşamanın ötesine geliştirmektir. Bu görev, kapitalizmin gelişmesini engelleyerek yerine getirilemez. Bu nedenle, komünist politikalar, kapitalist gelişmeyi hiçbir biçimde engellememelidir. Bu tutum, öte yanda, kapitalist gelişmeyi destekleme anlamı da taşımaz. Politikalarımız, kapitalist gelişmeye destek de vermemelidir. İşte, komünistlerin işçi sınıfına yönelik sosyal politikalarının özü budur.

Bugünün dünyasında özelleştirmeler önlenemez. ("Önlemek ister miydik?" sorusunu ileride yanıtlayacağız.) Biz de, özelleştirmeye karşı çıkmıyoruz, bunu bir mücadele odağı yapmıyoruz. Ancak, özelleştirme sonucunda çıkacak işsizlik önemli bir **mücadele odağı**

Komünistlerin görevi, kapitalist gelişmeyi engellemeden, özelleştirmelerin başlangıçtaki ciddi olumsuz etkilerini ortadan kaldırma ya da olabildiğince azaltma yollarını gösterebilmektir.

İşlerin "korunması" yerine devletin demokratikleştirilmesi

Şimdi konuya bir başka açıdan bakalım. Örgütlü işçi sınıfının önemli bir ağırlık koyduğu devlet çeşidini bir yana bırakırsak, işçiler ve komünistler açısından, devletin ekonomik eyleminin ve devlet mülkiyetinin genişlemesinin istenebilecek **hiçbir yanı yoktur**.

Devlet, herhangi bir toplumsal sistemin yaşayabilmesinin en önemli aracıdır. Dolayısıyla, yıkılabilmesinin de en önemli aracıdır. İşçi sınıfı, bu nedenle, mücadelesini devleti ele geçirmeye yöneltmek zorundadır.

Ancak, işçi sınıfının bu mücadelesi, basitçe, "devleti ele geçirme" mücadelesi değildir. Aynı zamanda, kapitalist oligarşiyi **demokrasiye dönüştürme** mücadelesidir. Kapitalist devletin etkinlik ve tahakküm alanlarını daraltmak ise, bu demokrasi mücadelesinin çok önemli bir parçasıdır.

Devletin ekonomideki rolünün sınırlandırılması, bu nedenle, işçi sınıfının amaçlarıyla çelişmemektedir.

Komünistler, devlet, iller ve ilçeler düzeyinde **özyönetim** istiyorlar. Halkın, seçeceği meclisler eliyle kendi kendini yönetmesini istiyorlar.

Komünistler, devletin (ve dinin) eğitim alanından da elini çekmesini istiyorlar. Bu cümleyi okuyunca "devrimci" kesimden yüksek sesle çığlığı duyabiliyorum: "Eğitim özelleştirilemez!"

Marks ise, "devlet eliyle genel ve eşit ilköğretim" isteyen Gota Programı'nı şöyle eleştiriyordu:

"Devlet eliyle ilk öğretim'e tümüyle itirazımız var. Genel bir yasayla ilköğretim okullarının harcamalarının, öğretmenlerinin

niteliklerinin, öğretim konularının vb., belirlenmesi; Birleşik Amerika'da olduğu gibi, bu yasal yükümlülüklerin yerine getirilmesinin devletin müfettişlerince denetlenmesi, devleti halkın eğitimcisi olarak atamaktan çok başka bir şeydir! Hükümet ve Kilise, okulu etkilemekten aynı şekilde dışlanmalıdır." (Marks, *Gota Programı'nın Eleştirisi*)

Gördüğünüz gibi, savaş, yıkım gibi bir zorunluluk olmadan devleti yeni etkinlik ve tahakküm araçlarıyla güçlendirmek, devleti demokratikleştirmek amacıyla temelden çelişir. Devleti demokratikleştirmek ise "devrim sabahı" başlayacak bir iş değildir. İşçi sınıfının devlete ağırlık koyma mücadelesinin tüm süreci, en başından devleti eline alana dek, hem kendini, hem de devleti değiştirme sürecidir. İşçi sınıfı, bu mücadele içinde kendini değiştirecek ve devleti yönetebilecek bir sınıf konumuna yükselecektir. İşçi sınıfı, bu mücadele içinde devleti de adım adım daha demokratikleştirecektir. Bu diyalektik kavrayamayan, sınıf mücadelesini, devlete yaklaşımı ve siyasal görevleri de hiçbir zaman kavrayamaz.

Kapitalist devlet mülkiyetini, hatta onu da değil, "sosyal devlet" uyutmasıyla devletin toplumsal yaşamın her alanına karışmasını bir "kutsal görev" sayabilmek için, sınıflarüstü bir "devlet baba" yutturmacasını bilinçaltı yapmış olmak gerekir.

Devlette kalması gereken işletme var mı?

Ekonominin belli alanlarında "doğal tekel"ler (bazı madenler vb.) vardır. Rekabet yokluğunda bu "doğal tekel"ler, hem çalışan işçiyi, hem de tüketiciyi aşırı düzeyde sömürür. Bu "doğal tekel"lerin yanısıra, bir de, sermaye yoğunlaşmasının yarattığı, yine rekabet dışı bazı tekeller vardır ki bunların da ekonomik sonuçları "doğal tekel"lerle aynıdır. Böyle rekabet üstü tekellerin sömürlerini dizginlemenin tek yolu, onları kamulaştırarak halkın işletmesine açmaktır. Ancak, devlet kapitalistlerin olduğu sürece bu "çözüm", çözüm değildir. Bu nedenle de, işçi sınıfı, bir başka sınıfın devletini güçlendirecek bir öneriyi savunamaz.

İşçi sınıfının ağırlıkta olduğu bir devlette işler bambaşka olurdu. Sözünü ettiğimiz çeşitten tekellerin tümü kolayca kamulaştırılabilirdi. Kamulaştırılan tekellerin işleyişi yine de sosyalist olmazdı, kullanıma-değeri üretimi değil, meta üretimi sürerdi. Ama bu tekellerin yönetilmesi, burjuva devletteki yönetimden dünyalar kadar farklı olurdu.

Bu yazıda ise burjuva devleti tartışıyoruz. Söylediklerimizden anlaşılacağı gibi, bizler, hiçbir ekonomik işletmenin devletin elinde kalmasını zorunlu, ya da gerekli, ya da yararlı **görmüyoruz**. Savaş, gerçek bir ekonomik çöküntü, vb. olağanüstü ve geçici durumlar dışında, işçi sınıfı, en büyük rakibi olan burjuva devletin etkinlik alanının genişleyeceği hiçbir öneriyi öneremez, savunamaz, destekleyemez.

Doğru tutum ne olmalıdır?

Bugün ülkemizde işçilerin temel ekonomik istemi, **iş güvencesi** (çalışma hakkı) ve **sendikal haklardır**. İşçiler,

enerjilerini, KİT'leri savunmak gibi sonuçsuz bir kavga için harcarsalar, bu amaçlarını elde edemezler.

Çünkü özelleştirme "her şeye rağmen" gerçekleşecektir. Bunu dikkate almak, doğacak olumsuzluklara karşı önlemler hazırlamak daha doğru bir tutum olmaz mı?

Komünistlerin önerdiği yol, işçi sınıfının bir bütün olarak dayanışmasını; kadın işçileri, niteliksiz işçileri ve işsizleri, "daha kısa işgünü", "işsiz kalanlara yeni meslekler öğretimi", vb. hedefler çevresinde örgütlemeyi içerir.

İşçi sınıfının haklarına sermayenin saldırısı, KİT'lerde olacak sahip değişikliği nedeniyle değildir. KİT'lerin eski ya da yeni sahiplerinin emeğe karşı ortak siyasetlerinde yeni bir şiddet dalgasıyla karşı karşıyayız. Kaynağı, dünya çapında üretim teknolojisi ve örgütlenmesindeki yeniliklerdir.

Sendikalar, 1989 yılından bu yana yoğunlaşan işçi çıkarmalarda bir kısım işçiyi yeniden işe aldırabilmiştir. Ancak bu kazanımlar, belirli bir işkolunun ve de çoğu kez onun belirli bir işletmesinin ötesinde bir genellik taşımamıştır.

Bu durumda şu gerçeği önemle vurgulamalıyız ki, sendikal hareket, "çalışma hakkı" (iş güvenliği) ve "sendikal-demokratik haklar" konusunda **yasal düzenlemeler**, yasalar isteyen bir mücadeleyi şiddetle yükseltmek zorundadır. Yani, devleti hedef ve konu alan bir mücadele yükseltmek zorundadır. Bunun dışında, devrimci durum koşulları bir yana, hiçbir mücadele hedefi ve yöntemi, bir bütün olarak Türkiye işçi sınıfının ağır koşullarını hafifletemez.

İş güvenliği (çalışma hakkı anlamında) ve sendikal-demokratik haklar için savaşımında şunlara dikkat etmeliyiz:

* İş güvencesi (çalışma hakkı), tam sendikal/sosyal haklar ve işsizlik sigortası konularında **yasal düzenleme** istemi çevresinde olabilecek en geniş eylem yoğunlaşmasını sağlamalıyız.

* Uygun işletmelerde ve işkollarında, iş yaratacak, işçiyi geliştirecek ve teknolojik gelişmenin istenmesi de dayatacağı bir uygulama olan, "ücretler düşürülmeden 35 saatlik iş haftası" uygulamasına geçilmesi için tüm kamuoyunu aydınlatıcı kampanyalar açmalıyız.

* Satılacak ya da kapatılacak işletmelerde istihdam güvencesini sağlamak için yeni meslek öğretimi, işçinin bugünkü mesleği ve önceki koşullarıyla uyumlu yer değiştirmesi, iş bulması gibi istemleri, yine **yasal düzenlemelere** bağlayarak yükseltmeliyiz.

Tabii, bu hedeflerin yanısıra, hatta daha da öncelikli olarak, sendikaları ileri sendikal-demokratik haklar savaşımında etkin kurumlar konumuna getirmek için yapılması gerekenler vardır:

- İşli-işsiz işçi dayanışması, işsizlerin de sendika üyeliği.

- Emeklilerin sendikalara üyeliği.

- Memur "sendikalarının", gerçek sendikalar içerisinde gerçek birer sendika olarak yer almaları.

- Sendika-içi demokrasinin olabildiğince yaygınlaştırılarak işletilmesi.

Demokratik işleyişlerin harekete geçmesi sonucunda, bilinçli işçi tabanı üzerinde yükselen, hedefleri net ve doğru, güçlü sendikalar! Özelleştirmeyle daha da azacağı açık olan "sendikasızlaştırma ve işsizleştirme" zincirini kırarak güç budur. ●

SELAHATTİN ÖZEL

Hacı Bektaş Veli KTD gnl bşk.

"Bugün SHP'yi desteklemek zorundayız. Oylar bölünmemeli."

Alevi toplumunun Sivas olaylarından dolayı SHP'ye haklı bir tepkisi oldu. Duygusal davranmakta haklıdır. Ama bu işi mantıksal yönden düşünmek zorundayız. Bazıları şu parti bu parti, İP, SBP diyebiliyor. Duygusal değil akıllı düşündüğümüzde bugünkü görevin oyların SHP'ye verilmesi olduğu görülür.

Bugünkü ortamda SHP'yi desteklemek zorundayız. Oyları bölmek gerekir. Ülkenin bugünkü koşullarında laikliği, demokrasiyi savunan işçi-köylü her vatandaşın, bugün bu nedenden dolayı SHP'ye oy vermesi gerektiğini söylüyoruz. SHP'yi fazla da abartmanın lüzumu yok, ama bugünkü koşullarda oy vermemiz gereken parti SHP oluyor. Dört dörtlük değil, ama ne yapacaksın.

REHA ÇAMUROĞLU

Yazar

"SHP zayıflarsa sağın, şeriatçılığın ağırlığı dayanılmaz hale gelir."

(...) Bu toplumu Alevi yapan, onlara "biz" dedirten ortak yanları, bu anlamda kimliği vardır... O kültürü, o felsefeyi tarih boyu almış, yaşamına katmış bir toplum, geçmişine ve emekçi yaşamının gereklerine ihanet edemez.

Bugün ülkede anti-laik, şeriatçı-şöven güçlerin gelişmeleri karşısında, mevcut güç dengesinde laik, demokratik, emek yanlısı güçlerin, tabii Alevilerin yerel seçimlerde SHP'ye oy vermeleri doğru, zorunlu bir tutumdur.

Bu çerçevenin dışında kalan, RP'ye hizmet eder. Bu partiye oy vereni biz kabul etmiyoruz. Çünkü can düşmanına destek oluyor. Bugünkü koşullarda SHP'nin zayıflaması RP ağırlığının dayanılmaz hale gelmesidir. Dolayısıyla bu seçimlerde yapılması gereken bir kez daha SHP'nin desteklenmesidir.

Alevi kuruluşlarının "nasıl olsa sonuçta SHP'ye oy verilir" türünden belirsiz tavırları, böyle giderse topluma nasıl bir ceza biçtikleriyle somutlaşır. Böyle olunca da Rıza Zelyut gibileri belli oyları Dalan'a, İzzettin Doğan gibileri de RP'ye taşıyacaklardır. Toplum bu tehlikeye karşı uyararak, oyları kesinlikle SHP'ye kullanmak lazım!

ARİF SAĞ

Sanatçı

"Şeriatçı-şöven anlayışa dur demek, sağduyulu herkesin görevidir. Oyları SHP potasında toplayalım."

Laik, demokratik ve emekçi kesimler üzerindeki baskılar artmış, yoğunlaşmıştır. Demokrasi mücadelesinde laiklik özel bir önem kazanmıştır. Hiçbir sorun birbirinden bağımsız değildir, ama bugün laikliği savunmak, gerçek anlamda var edip yaşatmak, kendisine "insanım" diyenin boyun borcudur.

Benim dindar vatandaşlarla herhangi bir sorunum yoktur. Sorunum, onların inançlarını istismar ederek diğer inançlardan kesimler üzerinde baskıları arttırmak isteyenlerdir. Belli bazı güçleri

Alevi önderleri, sanatçı ve aydınlar "oyları bölmeyin, oylar SHP'ye" diyorlar

ve kurumları arkasına alarak ilerleyen şeriatçı-şöven anlayışa karşı durmak, "dur" demek, sağduyulu her kişinin, kesimin görevidir. Anti-laik kimlikle getirilmek istenen zihniyet, laik-demokratik anlayışta olanların (Alevinin ve Sünni emekçinin) katlini vacip görüyor.

Tüm insanların inançlarına saygım var. Ama benim inancıma yaşama hakkı tanımayanlarla yanyana olamam. RP ve ona bağlı dinsel akımların bizim inancımıza saldırıları toplumumuz, laiklik ve demokrasi adına tehlikeli gelişmedir.

DYP genel başkanı, Sivas olaylarında 37 canımızı kaybettiğimiz gün "çok şükür dışarıdaki insanımızın burnu kanamadı" dedi. ANAP genel başkanı ise "bu işi çok büyütüyorsunuz, abartıyorsunuz, bir futbol maçında da bu kadar insan ölebiliyor" dedi. Bu iki partiye oy isteyen Alevi "önderleri", bence hainlik yapıyor. Kendilerini burada bir kez daha kınıyorum.

Solda varolan partiler içinde hedefe en yakın parti, beğensek beğenmesek, SHP'dir. Şer'i tehlikeden kurtulmak için SHP'yi desteklemek doğrudur.

"Oylarımızı siyasi bir potada biraraya toplayalım" ifadesinin gerçek adresi SHP'dir. Bu yerel seçimlerde oylarımızı bölmeyelim, SHP'ye verelim.

YAVUZ TOP

Sanatçı

"Şeriat altında yaşayamam. Oyum Livaneli'den, SHP'den yana!"

Sanatın ve sanatçının sorunlarına daha iyi eğileceğinden, Zülfü Livaneli'den yana, dolayısıyla SHP'den yana olumlu tavrımız olacaktır.

Demokrasiyi, laikliği gerçekten savunan siyasi partilerden yana, Anadolu insanının tavrı koyacağına inanıyorum.

Günümüzdeki durum, 1919 koşullarından daha vahimdir. Bir yandan şeriat çığırkanlığı yapanların, bir yandan ülkenin bölünmesinin gündeme geldiği bir anda tüm demokrat, ilerici, yurtsever insanların şapkalarını önlerine koyarak, bireysel çıkarlarını ülkenin çıkarlarının üzerine çıkarmadan, yukarıda saydığım birliği, beraberliği, demokrasiyi, laikliği savunmaları ve bir bütün olarak hareket etmeleri gerektiğine inanıyorum. (...)

Havası kirli, yolları çamur bir kentte yaşayabilirim. Suyu akmayan, kanalizasyonu patlak bir kentte de yaşayabilirim. Ama şeriatın olduğu, ortaçağ zihniyetiyle idare edilmek istenen, insan haklarının, demokrasinin olmadığı bir ülkede yaşamam mümkün değildir.

MAHZUNİ ŞERİF

Sanatçı

"Birliği SHP'de görüyorum. Temennim oyların ona gitmesidir."

Bizler laik, emekçi halk olarak bölünmüşlükten, örgütsüzlükten çok çektik.

Büyük eksikliğimiz budur.

Bugün yükselen şeriat tehlikesi tüm laik, demokrat, emekçi kesimler ve Alevi toplumu üzerinde bir tehdittir. Şeriatçı ve anti-laik tehlikeden dolayı bu yerel seçimlerde oylarımızı bölmemeli, SHP'de toplamalıyız. CHP ve DSP de saygı duyduğum partiler, fakat ben bugün birliği SHP'de görüyorum. Herşeye rağmen oylar bölünmemeli, SHP'de toplanmalıdır. Toplumun çıkarı ve gelişmesi için uğraş veren bir ozan olarak temennim budur.

HASAN GÜRSOY

İst. Divriği KD başkanı

"Geleceğimiz için oylar SHP'ye, oylar Livaneli'ye!"

(...) Kim ki aydın, kim ki demokrat, yurtsever, devrimcidir, bu bağnaz gericilerin düşmanıdır. Çağdaşlıkla gericilik kapışmaktadır. Bugün Türkiye'de az da olsa demokrasiden ve insan haklarından bahsediliyorsa, bunda Çorum'da, Maraş'ta, Sivas'ta ölen Alevilerin büyük payı vardır. Bugün Türkiye'de Aleviler demokrasinin sigortasıdır.

Bizden oy istiyorlar... Bugün Alevilerin ne ANAP'a, ne RP'ye, ne de DYP'ye verecekleri tek oy yoktur. Bu partilere oy veren Aleviler... büyük bir gaffetin içine düşmüş sayılırlar. (...) Tarihsel olarak halkımızı ezen bir geleneğe, şeriatçılara, ANAP'a, DYP'ye verilebilecek tek bir oyumuz yok. Oyumuz SHP'ye, oyumuz Zülfü Livaneli'ye. Bazı sıcak vaatlerle yaklaşan RP'ye oy vermek, ihanet etmekten başka birşey değildir.

Kendi geleceğimiz için, oylarımızı SHP'ye, oylarımız Zülfü Livaneli'ye diyoruz...

KEMAL ŞEKER

İstanbul Hacı Bektaş Veli KTD başkanı

"27 Mart'ta laik ve demokratlar oyları bölmeyecekler."

Alevilerin büyük çoğunluğunun SHP'de yer alıp ona oy vermesi, onun laik cumhuriyeti, Atatürk ilkelerini, demokrasiyi benimsemesinden ileri geliyor.

Basının "Alevilerin tutucu partilerden RP'ye destek vereceği" yönünde yayınlar yapmasının gerçekle bir ilgisi yoktur. RP Alevi-Bektaşlı düşüncesiyle özünde taban tabana zıttır... Alevilerin böyle düşüncede bir siyasi partiye destek vermeleri, çağın gerçeklerine ters düşer.

Alevi-Bektaşlılar, bu seçimlerde de özgürlükçü, katılımcı, laik ve demokrasiyi içine sindirmiş siyasi partilerde yerini bulacaklardır. Halkımızın oyları bölmeyeceğine ve sağduyulu hareket edeceğine inanıyoruz.

LAİK-DEMOKRAT

Türkiye'de dur dem

27 Mart'ta SHP'de to

YURTTAŞLAR!

Şeriatçılığa ek için

Oylarımızı playalım!

ZİLE'Lİ 38 ALEVİ

"İzzettin Doğan'lar vb.
Alevileri aldatamazlar!"

17 Ocak 1994 tarihli *Milliyet* gazetesinde yayınlanan haberde "seçimlerde Alevi kesiminin RP Partisini desteklemesi" sözlerini söyleyen ve Alevi toplumunun Dedesi olarak kendisini tanıtan İzzettin Doğan'ı ve *Cem Dergisi* adı altında bu toplumu kandırmaya ve aldatmaya, toplumu açıkça satar gibisine beyanda bulunup Sivas'ta 37 kişinin katline sebep olan düşüncedeki yobazları desteklemeye kalkışan Abidin Özgünay'ı Zile Alevi toplumu adına protesto ediyoruz. S.Çıkrıkçıoğlu, A.Akbaş, M.Yüksel, C.Akbaş, Y.Sayur, H.Sağlam (CHP ilçe bşk.), M.Başbayram, R.Gözütok, A.Düzenli, B.Koçak, A.Ünal, M.A. Ünal, D.Yeşişkin, D.Aslandoğmuş, Ü.Yakut, E.Hançer, K.Sütütemiz, A.R.Şahin, Ü.Ergüven, R.Ergüven, Y.Soydan, H.Y.Tezean, Z.Tiltak, İ.Sağlam, M.Tezean, D.Tunç, S.Belge, H.Tunç, D.Erdoğan, H.Ulu, E.Acar (SHP ilçe bşk.), A.Gördeğir, R.Tunç, A.Uzun, A.Kınalı, C.Açarı, M.Duru, S.Sezgin

KAĞITHANE İŞÇİLERİ

"Boş oy, boykot şimdiki
yobaza oy ver demektir."

HALİL KARAKUŞ: SHP'yi desteklememizin nedeni, demokrat, insan hak ve özgürlüklerine saygılı olmasıdır. Bu seçimlerde "boş oy" kullanma, laiklik ve demokrasiye karşı harekete geçen gerici zihniyete prim vermektir. Bu primi vermemek için SHP'ye oy vermenin gerekli olduğuna inanıyorum.

PAŞA YILDIZ: SHP'yi şunun için destekliyorum: Diğer düzen partilerinden daha demokrat. Bir de, Kağıthane olaylarını bir daha yaşamak istemiyorum.

MUSA ERDOĞAN: Gerici zihniyetin güçlendiği bir dönemde laikliği savunduğundan dolayı SHP'yi destekliyoruz. "Boş oy", "boykot" demek şimdiki yobaza oy vermek demektir.

B. PEHLİVAN Yazar

"Çok düşündüm, bu kez de
SHP'ye oy vereceğim!"

İrtica tehlikesi bu denli dayatmamış olsaydı, farklı bir tavır sergileyecektim. Ama şu an böyle bir şansım yok. (...)

Diğer partilerden birşey beklemiyorduk, fakat pek çok laik-demokrat insanın umut bağladığı SHP de fazla bir şey vermedi. Pek çok insan gibi ben de SHP'ye kırıldım, üyesi iken istifa ettim.

Ne var ki, çok düşündüm ve bu seçimlerde bir kez daha SHP'ye oy vermeye karar verdim. SHP'den çok fazla birşey beklemiyorum. Ancak, kimi demokratik mevzileri korumak, elde etmek bu partiyi destekle-

mekle mümkün olabilir, diye düşünüyorum.

RP'nin tehlikeli yükselişi olmasaydı, farklı bir tavır sergilerdim. Fakat şimdi bu lüks olur.

Sosyal demokrat partiler içerisinde iktidara en yakın parti SHP'dir. İçim sızlaya sızlaya oyumu SHP'ye vereceğim.

N. BİRDOĞAN

Yazar

"Macera arayamayız. Aleviler
olarak oyumuzu SHP'ye verelim
diyorum."

(...) Aleviyi bu yerel seçimlerde sağ partilerde görmemek gerekir. Ne şeriatı getirmek isteyen Refah'ta, ne Refah'la atbaşı giden, kandırmacı ve şeriate göz kırpan ANAP'ta, ne de laisizm düşmanı 39 milletvekilini içerisinde barındıran... Doğruyol'da Alevinin işi *olamaz*.

Sol oylara gelince... Macera arayamayız. En çok oyu alacak sol partiyi kestirip oylarımızı ona vermeliyiz. Son yıllarda SHP'ye küskünüz ama şimdilik en çok oyu alacak parti olarak da o görünüyor. Bu nedenle ben yerel seçimlerde oyumuzu SHP'ye verelim derim...

CEMAL ŞENER

Yazar

"Oyum laiklik ve demokrasiden
yana olan Livaneli'ye ve SHP'ye!"

27 Mart seçimleri... ülkemizin içinde bulunduğu toplumsal ve siyasal durum nedeni ile mahalli olmaktan çıkmış, genel seçim havasına girmiş bulunuyor. (...) Din devleti kurmayı amaç edinmiş RP'nin resmi/gayresmi kaynaklardan beslenerek büyümesi ve kitleselleşmesiyle, bu seçimin sonuçları ile birlikte, önümüzde din devleti mi yoksa laik devlet mi olacaktır seçeneği yakıcı bir şekilde gelecektir.

Halk kitlelerinin kendilerine "liberal" ve "sosyal demokrat" diyen partilere olan güvensizliği eğer devam ederse, buradan bunlara tepki temelinde "adil düzen" safatası ile RP kazançlı çıkacaktır... Oylarımızla bu seçimlerden ya laiklik ve demokrasi cephesini güçlendirerek çıkacağız, ya da ülkemizi ortaçağ karanlığına çekmek isteyen, sahte dindarlara geçit vermiş olacağız.

Bu gibi nedenlerle mahalli seçimlerde laiklik ve demokrasiden yana kişi ve partileri desteklemekten yanayım.

Kişi olarak İstanbul seçmeniyim. Zülfü Livaneli'yi desteklemekten yanayım. İstanbul'daki Alevilerin, demokrat ve laik kişilerin de böyle, sağduyulu davranacaklarını umuyorum.

27 Mart seçimlerinde herşeye rağmen SHP'nin desteklenmesinden yanayım.

LÜTFİ KALELİ

Yazar

"Atatürk, Cumhuriyet, Laiklik,
Demokrasi düşmanlarına oy yok!"

Aleviler, şu ya da bu partiye topyekun yönelmiş değillerdir. 27 Mart seçimleri bir genel seçim değil yerel seçim olduğu için, her yurttaş gibi Alevi yurttaşlar da buldukları yörenin özelliklerine göre

hareket edecekler ve kendilerine en yakın buldukları adaya oylarını vereceklerdir. (...)

Aleviler, Sivas'ta şeriat devleti isteyerek Atatürk'e, cumhuriyete, laikliğe, demokrasiye düşmanlıklarını gösteren ve 37 insanın ölümüne ferman çıkaran RP'ye de, ırk temeline dayalı şoven duygularla çatısını oluşturan gerici sağcı partilere pek fazla itibar etmeyecektir.

M. ŞAHAN (Esrari)

İskenderun Hacı Bektaş Veli KTD
başkanı

"Dini çirkin emellere alet edenlere
asla taviz vermeyeceğiz"

Bugüne kadar Alevilerin varlığından rahatsız olanlar, şimdi de seçim arena-larında Aleviler üzerinde oyunlar oynamaktadırlar. Bazı partiler ile bazı sözde Aleviler arasında Aleviler üzerine pazarlık yapıldığı görülmektedir.

Bu olaylar biz Alevileri çok rahatsız etmektedir. Hele Refah Partisi gibi, Atatürk'ü ve düşüncelerini, laikliği benimsemeyen, insanlar arasında din, dil, ırk ayrımı yapan, yüce Allahın yarattığı insanları birbirinden ayıran, bölüp parçalayan birbirine düşman eden bir zihniyete nasıl olur da alet olabilirler? (...) Aleviler her zaman Atatürk'ün yanında yer almış, laikliğin yılmaz savunucuları olmuşlardır.

Biz Aleviler tarihler boyunca nebilerimizle, velilerimizle, Hz. Hüseyin'lerimizle, Hacı Bektaş Veli'lerimizle, Pir Sultan'larımızla, Yunus Emre'lerimizle, ve Atatürk'lerimizle zulme ve haksızlığa boyun eğmedik. Zalimin, gericinin, bağnazın yanında olmadık. Kutsal İslam dinini kişisel menfaatlerimiz ve çıkarlarımız uğruna kullanmadık ve kara leke sürmedik. Aleviler olarak, İslam dinini çirkin emellerine alet etmek isteyenlere asla taviz vermeyeceğiz.

Daha dün Sivas'ta 37 insanı diri diri yakan ve sevinç çığlıklarıyla izleyen canilere sahip çıkanlar, Alevilere Cemlevleri yapacaklarmış(!) Diyanetin bütçesinden eşit pay vereceklermiş(!)

RP Alevilerin üzerinde kara bulut gölgeleri oluşturmasın, başka ihvan istemiyoruz. (...)

İHSAN GÜVERCİN

Köln Alevi Kültür Merkezi başkanı

"Laiklikten yana güçlerin birliği ile
Türkiye'de şeriat kesinlikle ezilecek"

Laiklik sadece Alevilerin sorunu değil. Türkiye'de yaşayan, özgür olmak, inancında serbest olmak isteyen, demokrasiden yana olmak isteyen sorunudur.

Bugün Türkiye'de RP'nin ve sağcı, ırkçı partilerin öncülüğünde bir atılım vardır. Devlet de buna yardımcı oluyor. En güzel örneği Sivas katliamıdır. Ama bu gelişimden Aleviler kadar Sünni kesimden de rahatsız olan vardır. İlerici, demokrat yığınlar vardır. Şeriatçılıkla Sünniliği birbirine karıştırmak yanlıştır.

Bunları da düşündüğümüz zaman Türkiye'de bir şeriat düzeninin geleceğine inanmıyorum. Laiklikten yana güçlerin birliği ile Türkiye'de şeriatçılık kesinlikle ezilecektir. ●

27 MART'TA SANDIK BAŞINDAYIZ OYLARI DAĞITMIYOR, SHP'YE OY VERİYORUZ

Yerel seçimlerin yapıldığı 27 Mart günü, tüm laik-demokratik Türkiye yanlıları, mutlaka sandık başına gidiyoruz. Oylarımızı dağıtmıyor, laik-demokratik cephenin gücünü SHP oylarında gösteriyoruz. Herkes de bilecek ki bu oylar, laik-demokratik güçlerin, devrimcilerin oyudur.

Yerel seçimlerde aktif bir biçimde **SHP'yi destekliyoruz.** Bu tutumumuzun önemli nedenleri vardır.

Ülke ortamı, "seçimleri boykot" gibi emekçi halk mücadelesinin başka düzeylerinde uygulanabilecek yöntemleri bugün hiçbir şekilde aklamaz.

Bazı ilerici çevrelerde öne sürülen, "parti ayrımı yapmadan ilerici adayları desteklemeliyiz" görüşü de, bugünün koşullarında geçerli değildir. Birincisi, ülke çapında yaygın uygulanamayacağı, bir-iki yerle sınırlı kalacağı, dolayısıyla, son çözümlemede, "boykot"la aynı noktada birleşeceği açıktır. İkincisi, bugün siyaset sahnesindeki kavga **partiler** eliyle yürüyor. Bu gerçeği unutan öneriler, günün ana mücadelesinde taraf olmamaya varır.

Öte yanda, bugün varolan legal sol, sosyalist partiler de marjinal durumdadır. Türkiye'nin siyasal ortamında hiçbir ağırlıkları yoktur. Böyle bir durumda Doğu Perinçek ile mi seçim ortaklığı yapacağız? Olacak şey değil. SİP'i, SBP'yi mi destekleyeceğiz? Desteğimizin çapı neyse, o kadarlık kayıp olur.

Ana kavga SHP ile öteki burjuva partileri arasında gidiyor. Nabız orada atıyor. Türkiye, çok kritik bir dönemece giriyor. SHP oy kaybederse Türkiye siyasal hayatı artık çok kaygan bir zemindedir. Gericilik fena halde azacaktır. SHP hükümetten ayrılırsa, ki büyük ölçüde yerel seçimlerde zayıflamasına bağlıdır, o zaman Türkiye siyasal hayatının sağa kayışı çok hızlanacaktır.

Gazete ve dergileri, özel radyo televizyon

kanallarını izleyenler de çok iyi görüyorlar ki, sağcı-gerici güçler uzun bir süredir SHP'yi yıpratmak için yoğun olarak çalışıyorlar. Çünkü görüyorlar ki SHP, tüm yanlışlığı ve tutarsızlığı içinde, özellikle tabanının eğilimleri nedeniyle, şeriatçı-şöven-totaliter gidişin önündeki önemli **engellerden** biridir.

Biz bu tutumumuzu utangaç bir sesle değil, yüksek sesle savunuyoruz. Her adımımızda sosyal yaşantının, emekçi sağduyusunun ana kanalıyla birlikte yürüme çabasındayız. Alevilik alanında da böyle, sendikal sorunda da böyle, burada da böyle. Kendimizi ayırarak, ama ana kanalla birlikte. Onlarla birlikte, ama onların rengine bürünmeden... Etkinliğimizin temel nedeni de burada yatıyor.

Yerel seçimlerde SHP'yi destekleme çalışmasının içine **cesurca** atıldık. Her türlü "fakat"lı "ancak"lı, tutumu elimizin tersiyle bir yana itiyor ve **27 Mart'ta SHP'yi destekliyoruz.** Öğrenmek isteyene de tutumumuzun nedenlerini anlatıyoruz. Tüm büyük kentlerde, Türkiye siyasetinin kaderini belirleyen tüm büyük kentlerde kampanyalarda aktif oluyoruz, daha da aktif olacağız. Her çeşit olanaktan yararlanıyoruz, yararlanacağız. Tutumumuzun mantıksal sonucu budur.

Haydi yoldaşlar, canlar, laik-demokratik Türkiye özlemi ile yanan yurttaşlar, 27 Mart'ta sandık başına gidiyoruz. Yerel seçimlerde oylarımızı dağıtmıyoruz. Laik-demokratik cephenin gücünü SHP oylarında gösteriyoruz. Ve 28 Mart günü herkes de bilecek ki bu oylar, laik-demokratik güçlerin, devrimcilerin oyudur.

KERVAN